

Nicolae VASILE

## Grădina cu gutui (6)

Am ieșit iar la drum!... Era ca și cum aș fi căzut de undeva din timp, dar și în spațiu. Căzătură dureroasă, pentru că nu inventase nimeni, încă, o parșută pentru aruncarea în timp. Dar durerea fizică trecuse!... Nu rămăsesem decât cu câteva julituri și vânătași pe suflet. Aș fi vrut s-o întâlnesc iar pe sfătuitoarea mea, îngerul meu păzitor, dar nu știam dacă mai lucrează pentru mine sau m-a azvârlit în timp și gata, descurcă-te! Dacă era adevărat că ar lucra pentru Dumnezeu, n-ar face așa ceva. Domnul nu-i părăsește niciodată pe oameni, iar îngerii ar trebui să fie și-n cer și pe pământ. Și-așa sunt destul de obosit, poate adorm și, în vis, o să văd ce mai zice zâna mea.

*Când ne-am văzut, parcă ambii veneam de undeva de foarte departe și nu ne mai văzusem de când lumea. Fără să scoatem nicio vorbă, ne-am îmbrățișat până la contopire, fiecare cu capul pe umărul celuilalt, și în acea strânsoare i-am simțit preiunea sânilor mici și tari. Chiar dacă spunea că îngerii n-au sex, cred că era unul dintre cei care proveneau din femeie. Buclele sale aurii, cârlionțate, îmi mângâiau fața. N-am realizat cât timp am stat așa, după care, amândoi deodată, am spus: Mi-era dor de tine!...*

- *Ei, cum a fost?... a început ea.*
- *Nu mi-a plăcut! Nu a fost precum m-am așteptat.*
- *Dar la ce te-ai fi așteptat?...*
- *La mai multă liniște, la mai multă așezare a lucrurilor la locul lor, la treburi mai bine făcute.*
- *Oamenii cum erau?...*
- *Mulți, mici, agitați și răi.*
- *Răi cu ceva anume sau răi în general?...*
- *Erau răi în general, nu făceau nimic bun. Cred că erau și ei conștienți d'asta. Era unul care propovăduia lucrul bine făcut, dar ei, constatând că lucruri bune nu puteau face, nu mai făceau pur și simplu nimic.*
- *Ți-au făcut rău și ție?...*
- *Nu fizic, dar simțeam că mă cred nebun. Nu creadeau nimic din povestea mea, toți o vedeau ca pe un rod al imaginației.*
- *Și Ea?...*
- *Ea m-a supărat și mai tare. Se dădu-se total de partea lor și o țineau într-o distracție continuă. Chiar și în ceea ce mă privește avea aceeași părere cu ei.*
- *Știi, la voi, pe pământ, este o vorbă: „când mai mulți îți spun că ești nebun, trebuie să mergi să te culci”. Nu crezi că ar fi cazul?...*
- *Păi asta și fac!... Dar cândva mă voi trezi, și atunci ce voi face?...*
- *Trebuie să îți faci o gândire în care să poți fi în pace, în primul rând, cu tine, apoi cu lumea și cu Dumnezeu, altfel, nu va fi bine. Ai vreo explicație pentru ceea ce se întâmplă?*

- Eu am o explicație, dar este așa de contorsionată că n-am găsit încă pe nimeni să o asculte până la capăt. Toti cărora am încercat să le-o spun, la un moment dat, o consideră blasfemie și renunță.

- Hai că încerc eu!...

- Păi, totul pornește de la dorința oamenilor de a fi niște mici Dumnezei.

- Din start, nu începe bine, dar ți-am promis că te ascult.

- Încă de la Turnul Babel, oamenii voiau să ajungă până la cer, iar Domnul le-a arătat că nu este suficientă dorința lor. Le-a creat un haos comunicațional de nu s-a mai putut înțelege om cu om și proiectul a eșuat. Domnul a reținut însă năzuința lor și le-a venit în întâmpinare, coborând El pe Pământ.

- Cum adică... Nu înțeleg.

- Prin creație. Creația este un atribut divin. Domnul a transmis acest dar doar unora dintre oameni, mai multora decât înainte, ca să fie bine pe Pământ. Le-a dat artă, știință, tehnologie etc., încât foarte mulți indivizi au început să se considere înlocuitori ai Domnului pe planeta noastră și prin trufia lor să-l neglijeze pe adevăratul trimis, Iisus Cristos.

- Păi, asta chiar că este blasfemie!...

- Dar nu se termină aici. Pe lângă adevărații creatori, binecuvântați de Dumnezeu, au apărut mult mai mulți impostori, care aveau și mai mari pretenții. Aceștia nu mai ascultau învățăturile mântuitorului (iertarea, smerenia etc.) și-i convingeau și pe alții să facă același lucru, ajungându-se la o situație de haos, similara celei de după Turnul Babel. Nimeni nu mai iartă pe nimeni, nimeni nu mai este smerit în fața nimănui, nimeni nu mai ascultă de nimeni, inclusiv în cadrul familiilor etc. Toți se cred Dumnezei, pe baza informației și tehnologiei din belșug, date de Domnul, și consideră că le sunt suficiente ca să se descurce singuri. Dacă după Turnul Babel oamenii și-au încurcat limbile, acum, probabil, li se vor încurca mințile.

- Da!... Este greu să te împaci cu tine, cu lumea și cu Dumnezeu în asemenea condiții. Ai vreo idee ce urmează?...

- Îm!...

- Măi,... nu mă auzi, ce e cu tine?... Știi cine sunt eu?...

- Îm!...

- Dar tu, știi cine ești?...

- Îm!...